درمان سرطان در ایستگاه گرانی و انتظار

هم‌زمان با افزایش هزینه‌های درمان و محدودیت ظرفیت مراکز دولتی، آمار ابتلا به سرطان نیز ضرورت توسعه خدمات درمانی را بیشتر کرده است. بر اساس تازه‌ترین آمار اعلام‌شده از سوی مریم بهشتیان، رئیس گروه مدیریت سرطان دفتر مدیریت بیماری‌های غیرواگیر وزارت بهداشت، سالانه حدود ۱۴۲ هزار مورد جدید سرطان در ایران ثبت می‌شود؛ رقمی معادل روزانه ۳۹۰ تا ۴۰۰ مورد جدید.

به گفته این مقام وزارت بهداشت، بیش از نیمی از مبتلایان را مردان تشکیل می‌دهند و سرطان پستان، تیروئید و روده بزرگ و راست‌روده از سرطان‌های شایع در زنان هستند. سرطان پستان به‌تنهایی حدود ۲۸ درصد موارد سرطان در زنان را شامل می‌شود.

بررسی روند هزینه‌های شیمی‌درمانی از سال ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۵ نشان می‌دهد اگرچه ارائه یک رقم واحد برای هزینه درمان تمام بیماران سرطانی امکان‌پذیر نیست، اما شواهد منتشرشده از افزایش شدید هزینه‌ها حکایت دارد. در یک نمونه گزارش‌شده، هزینه یک دوره شیمی‌درمانی که حدود دو سال پیش ۷ میلیون تومان بود، در سال ۱۴۰۵ به نزدیک ۷۰ میلیون تومان رسیده است؛ افزایشی که نشان می‌دهد هزینه درمان در برخی پروتکل‌ها با سرعتی بسیار بیشتر از توان مالی خانوارها رشد کرده است.

▣ هزینه شیمی‌درمانی از سال ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۵ چقدر افزایش یافت؟

محاسبه هزینه شیمی‌درمانی برخلاف بسیاری از خدمات درمانی، با اعلام یک تعرفه ثابت امکان‌پذیر نیست. نوع سرطان، مرحله بیماری، داروهای تجویزشده، تعداد داروهای مصرفی، وزن و شرایط جسمانی بیمار، تعداد جلسات و محل دریافت خدمات، همگی بر هزینه نهایی تأثیر دارند.

به گزارش تجارت نیوز، ابعاد این افزایش زمانی روشن‌تر می‌شود که به نسبت هزینه درمان با درآمد خانوار توجه کنیم. در سال ۱۴۰۵، حداقل دستمزد ماهانه کارگران حدود ۱۶ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان است. بنابراین هزینه ۷۰ میلیون تومانی یک دوره درمان، بیش از چهار برابر حداقل دستمزد ماهانه یک کارگر است. به این ترتیب، حتی خانواده‌ای که یک فرد شاغل با حداقل دستمزد دارد، برای تأمین هزینه یک دوره درمان با کسری جدی منابع مواجه خواهد شد.

▣ هزینه دارو؛ بخش سنگین صورت‌حساب سرطان

یکی از مهم‌ترین عوامل افزایش هزینه شیمی‌درمانی، رشد قیمت داروهای ضدسرطان است. بسیاری از این داروها به مواد اولیه وارداتی وابسته‌اند و نوسان نرخ ارز، مشکلات انتقال پول، محدودیت‌های وارداتی و افزایش هزینه تولید، بر قیمت نهایی آنها اثر می‌گذارد.

در اردیبهشت ۱۴۰۴، همایون سامه‌یح نجف‌آبادی، عضو کمیسیون بهداشت مجلس، اعلام کرد قیمت برخی داروهای سرطان به بیش از یک میلیون تومان برای هر عدد رسیده است؛ داروهایی که به گفته او پیش‌تر تحت پوشش بیمه قرار داشتند.

در سال ۱۴۰۵ نیز گزارش‌هایی از افزایش چندبرابری قیمت داروهای سرطان منتشر شد. بررسی حدود ۲۰۰ قلم دارو در یکی از گزارش‌های منتشرشده در اردیبهشت این سال، از افزایش قیمت برخی اقلام تا ۳۸۰ درصد حکایت داشت. این افزایش در شرایطی رخ داده که بسیاری از بیمه‌ها نتوانسته‌اند تعهدات خود را متناسب با رشد قیمت داروها افزایش دهند.

▣ حذف جلسات شیمی‌درمانی می‌تواند به قیمت جان بیمار تمام شود

مسعود نیایش، متخصص خون و انکولوژی، درباره پیامدهای حذف یا تعویق جلسات شیمی درمانی از سوی بیمار به تجارت‌نیوز می‌گوید: شیمی‌درمانی یک مجموعه اقدامات پراکنده نیست که بیمار بتواند هر زمان توان مالی داشت یکی از جلسات آن را انجام دهد. فاصله میان جلسات، مقدار دارو و تعداد دوره‌ها بر اساس نوع تومور، وضعیت جسمانی بیمار و هدف درمان تعیین می‌شود. او می‌افزاید: اگر بیمار بدون نظر پزشک یک یا چند جلسه شیمی درمانی را حذف کند یا فاصله درمان را افزایش دهد، ممکن است فرصت کنترل بیماری از دست برود. در برخی سرطان‌ها، تأخیر در دریافت دارو می‌تواند موجب کاهش احتمال پاسخ مناسب به درمان، پیشرفت بیماری یا از دست رفتن فرصت جراحی و درمان‌های تکمیلی شود. این متخصص خون و انکولوژی ادامه می‌دهد: متاسفانه افزایش هزینه‌ها فقط به کاهش قدرت خرید خانوارها منجر نشده، بلکه می‌تواند مستقیما بر تصمیم بیماران درباره ادامه درمان تأثیر بگذارد. نیایش تاکید می‌کند: برخی خانواده‌ها برای تأمین هزینه دارو و جلسات درمانی ناچار به فروش دارایی‌های خود می‌شوند و برخی دیگر به دلیل ناتوانی مالی، درمان را به تعویق می‌اندازند یا تعداد جلسات را کاهش می‌دهند.

▣ همه تاخیرها به معنای شکست در درمان نیست

او در ادامه خاطر نشان می‌کند: البته همه تأخیرها الزاماً به معنای شکست درمان نیست. گاهی پزشک به دلیل افت گلبول‌های سفید، عفونت، اختلال عملکرد کبد و کلیه یا عوارض دیگر، عمداً فاصله جلسات را تغییر می‌دهد.

این متخصص خون و انکولوژی هشدار می‌دهد: اما میان تصمیم پزشک برای به تاخیر انداختن جلسات شیمی درمانی با آنچه بیمار به دلیل مشکلات مالی مجبور به انجام آن می‌شود کاملا متفاوت است و می تواند روند درمان را با چالش‌های جدی روبه‌رو کند.

نیایش می‌گوید: از همین رو، اگر بیماری توان پرداخت هزینه دارو یا جلسه بعدی را ندارد، باید موضوع را با پزشک معالج و مددکاری بیمارستان در میان بگذارد تا درباره داروی جایگزین، حمایت بیمه‌ای یا منابع خیریه تصمیم‌گیری شود.

او تاکید می‌کند: کاهش دوز یا تغییر برنامه درمانی نباید به تصمیم شخصی بیمار یا خانواده تبدیل شود.

▣ درمان سرطان نباید به توان مالی خانوار وابسته باشد

مسعود نیایش توضیح می‌دهد: افزایش هزینه شیمی‌درمانی در کنار محدودیت دسترسی به خدمات دولتی، ضرورت بازنگری در شیوه حمایت از بیماران سرطانی را مطرح می‌کند.

پوشش بیمه‌ای داروهای حیاتی، پرداخت به‌موقع مطالبات مراکز درمانی، تأمین پایدار داروهای ضدسرطان و توسعه بخش‌های شیمی‌درمانی از جمله اقداماتی است که می‌تواند بخشی از فشار موجود را کاهش دهد.

او می‌افزاید: همچنین لازم است بیمه‌ها به جای اتکا به پوشش اسمی داروها، میزان پرداخت واقعی بیماران را ملاک ارزیابی حمایت‌های خود قرار دهند. دارویی که در فهرست بیمه قرار دارد اما بیمار به دلیل اختلاف قیمت، کمبود موجودی یا محدودیت تعهدات قادر به تهیه آن نیست، عملاً پوشش مؤثری ایجاد نمی‌کند.

این متخصص خون و انکولوژی تاکید می‌کند: از سوی دیگر، ایجاد سامانه یکپارچه برای شناسایی بیماران نیازمند حمایت، تخصیص یارانه دارو بر اساس نوع بیماری و توان مالی خانوار و افزایش ظرفیت درمان سرپایی در بیمارستان‌های دولتی می‌تواند به کاهش صف انتظار کمک کند.

او می‌گوید: سرطان بیماری‌ای است که در بسیاری از موارد، تشخیص به‌موقع و درمان منظم می‌تواند شانس کنترل یا بهبودی آن را افزایش دهد. اما وقتی هزینه یک دوره درمان به چند برابر درآمد ماهانه خانوار می‌رسد و بیمار برای دریافت خدمات دولتی نیز باید در صف بماند، مساله دیگر فقط کیفیت درمان نیست؛ مساله اصلی امکان دسترسی به درمان است.

نیایش در پایان هشدار می‌دهد: در چنین شرایطی، خطر آن وجود دارد که بخشی از بیماران نه به دلیل نبود روش درمانی، بلکه به دلیل ناتوانی مالی و محدودیت دسترسی به خدمات، از ادامه مسیر درمان بازبمانند؛ وضعیتی که هزینه آن در نهایت هم بر دوش خانواده‌ها و هم بر نظام سلامت کشور سنگینی خواهد کرد.

▣ صف انتظار بیمارستان‌های دولتی

مشکلات بیماران سرطانی تنها به هزینه‌های درمان محدود نیست. بیمارانی که توان پرداخت هزینه‌های مراکز خصوصی را ندارند، معمولا بیمارستان‌های دولتی و مراکز دانشگاهی را انتخاب می‌کنند؛ مراکزی که به دلیل هزینه کمتر، با تقاضای بالایی مواجه هستند.

در برخی از این مراکز، کمبود تخت، ظرفیت محدود بخش‌های شیمی‌درمانی و تعداد بالای مراجعه‌کنندگان باعث ایجاد صف انتظار شده است. این مسئله برای بیماری که باید در یک برنامه زمانی مشخص دارو دریافت کند، اهمیت ویژه‌ای دارد.

در واقع، بیمار کم‌درآمد با دو مانع هم‌زمان روبه‌روست؛ از یک سو توان پرداخت هزینه‌های مراکز خصوصی را ندارد و از سوی دیگر برای دریافت خدمات ارزان‌تر در مراکز دولتی باید منتظر بماند. اگر این انتظار با زمان تعیین‌شده برای دریافت دارو هم‌خوانی نداشته باشد، برنامه درمانی بیمار دچار اختلال خواهد شد.

دیدار سفرای جدید ایران در مالزی و قبرس با مدیرعامل سازمان بنادر و دریانوردی

دیپلماسی دریایی ایران در مسیر توسعه همکاری‌های بندری و دریایی، جذب سرمایه و انتقال فناوری

معاون وزیر راه و شهرسازی و مدیرعامل سازمان بنادر و دریانوردی، در دیدار با سفیران جدید جمهوری اسلامی ایران در مالزی و قبرس، بر توسعه همکاری‌های بندری و دریایی، تشکیل کمیته مشترک دریایی، بهره‌گیری از ظرفیت‌های آموزشی و فناورانه و تسهیل سرمایه‌گذاری‌های مشترک با هدف ارتقای جایگاه بین‌المللی ایران در حوزه حمل‌ونقل دریایی تأکید کرد.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی سازمان بنادر و دریانوردی، محمد شکیبی‌نسب در ادامه دیدارها و گفت‌وگوهای خود با نمایندگان دستگاه دیپلماسی جمهوری اسلامی ایران در کشورهای خارجی، در نشست‌هایی با ابوالفضل عبدلی و محسن شمسی‌زاده راوندی، سفیران جدید ایران در مالزی و قبرس، راهکارهای توسعه تعاملات بندری و دریایی، تقویت همکاری‌های تجاری و حمل‌ونقلی، استفاده از ظرفیت‌های بین‌المللی برای توسعه اقتصاد دریامحور کشور و اتخاذ مواضع مشترک در سازمان‌های بین‌المللی از جمله سازمان جهانی دریانوردی(IMO) را مورد بررسی قرار داد.

در این نشست‌ها، با اشاره به اهمیت حمل‌ونقل دریایی در تجارت کشور و نقش بنادر در توسعه مبادلات اقتصادی، بر ضرورت تقویت دیپلماسی دریایی، شناسایی فرصت‌های همکاری با کشورهای هدف و بهره‌گیری از ظرفیت نمایندگی‌های جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور برای تسهیل ارتباطات تخصصی، تجاری و سرمایه‌گذاری تأکید شد.

▣ تشکیل کمیته مشترک بندری و دریایی؛ محور توسعه همکاری‌های بین‌المللی

یکی از محورهای مهم این گفت‌وگوها، پیشنهاد تشکیل کمیته مشترک دریایی و بندری با کشورهای مالزی و قبرس به‌منظور شناسایی ظرفیت‌ها، تعیین زمینه‌های همکاری و پیگیری مسائل تخصصی حوزه دریایی و بندری بود.

در این چارچوب، برگزاری نشست‌های مشترک تخصصی، از جمله نشست‌های مجازی، به‌عنوان گام نخست توسعه همکاری‌ها پیشنهاد شد تا ضمن بررسی ظرفیت‌ها و انتظارات طرفین، زمینه شکل‌گیری تعاملات مستمر و تدوین برنامه‌های مشترک فراهم شود.

▣ توسعه همکاری‌های آموزشی و انتقال فناوری‌های نوین بندری

در ادامه، توسعه همکاری‌های آموزشی و فناورانه با کشورهای مالزی و قبرس، به‌ویژه در حوزه مدیریت بنادر، حمل‌ونقل دریایی، مهندسی و فناوری‌های نوین، از دیگر زمینه‌های مورد توجه در این نشست‌ها بود.

با توجه به ظرفیت‌های موجود در بنادر دو کشور، بر بهره‌گیری از تجربیات بین‌المللی در زمینه مدیریت و بهره‌برداری از بنادر، تبادل دانش تخصصی، برگزاری نشست‌های علمی و آموزشی و فراهم‌سازی زمینه بازدیدهای تخصصی و انتقال تجربیات تأکید شد.

▣ تسهیل سرمایه‌گذاری و حضور بخش خصوصی در بازارهای بین‌المللی

در بخش دیگری از گفت‌وگوها، موضوع توسعه سرمایه‌گذاری‌های مشترک و فراهم‌سازی زمینه حضور فعال‌تر بخش خصوصی ایرانی در بازارهای بین‌المللی بندری و دریایی مورد توجه قرار گرفت.

▣ تقویت همکاری‌های تجاری و کریدور شمال ـ جنوب

در این نشست‌ها، توسعه همکاری‌های تجاری و حمل‌ونقلی میان جمهوری اسلامی ایران و کشورهای مالزی و قبرس، بهره‌گیری از ظرفیت بنادر دو کشور و بازنگری و به‌روزرسانی توافق‌نامه‌ها و تفاهم‌نامه‌های همکاری موجود نیز مورد تأکید قرار گرفت.

همچنین بازتعریف نقش بازیگران مختلف در کریدور شمال ـ جنوب با محوریت نقش تسهیل‌گری جمهوری اسلامی ایران، از جمله موضوعات مهم مطرح‌شده در راستای ایجاد فرصت‌های جدید همکاری در حوزه حمل‌ونقل و تجارت بین‌المللی بود.

در مجموع، این گفت‌وگوها با هدف تقویت دیپلماسی دریایی، توسعه تعاملات بین‌المللی، رفع موانع همکاری‌های بندری و دریایی، بهره‌گیری از ظرفیت‌های آموزشی و فناورانه و ایجاد زمینه‌های جدید برای سرمایه‌گذاری و توسعه تجارت دریایی انجام شد.

نفت؛ ایستاده در آتش، مصمم در پایداری تولید

بازسازی در کانون پایداری انرژی؛ عزم صنعت نفت برای احیای ظرفیت‌ها

حملات دشمن در جنگ تحمیلی سوم به بخشی از تأسیسات صنعت نفت، احیای زیرساخت‌های آسیب‌دیده و بازگرداندن ظرفیت‌های تولیدی را به اولویت وزارت نفت تبدیل کرد؛ مأموریتی که با هدف حفظ پایداری انرژی و استمرار سوخت‌رسانی، با تلاش و پیگیری مستمر کارکنان این صنعت دنبال می‌شود.

به گزارش خبرنگار شانا، جنگ تحمیلی سوم بخشی از زیرساخت‌های حیاتی کشور را هدف قرار داد و صنعت نفت نیز از این حملات آسیب دید؛ تأسیساتی که فعالیت آن‌ها با تولید گاز، تأمین سوخت و استمرار فعالیت صنایع گره خورده است. در چنین شرایطی، بازسازی این مجموعه‌ها فقط به معنای ترمیم تجهیزات آسیب‌دیده نبود، بلکه تلاشی برای جلوگیری از اختلال در تأمین انرژی کشور به شمار می‌رفت؛ تلاشی که از روزهای نخست پس از حمله، با حضور و همراهی کارکنان صنعت نفت آغاز شد و همچنان ادامه دارد.

اهمیت این موضوع از همان ابتدا در دستور کار دولت قرار گرفت. مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهوری، در نشستی با وزیران اقتصادی، بر ضرورت بازسازی فوری زیرساخت‌های حیاتی آسیب‌دیده تأکید کرد و سرعت، کیفیت و هزینه منطقی را سه معیار اصلی این فرایند دانست. او خواستار اولویت‌بندی طرح‌های حیاتی، کاهش بروکراسی و رفع موانع اداری شد تا روند بازسازی با وقفه روبه‌رو نشود.

در روزهای بعد نیز بازسازی زیرساخت‌های انرژی، به‌ویژه تأسیسات صنعت نفت، به‌طور مستمر در نشست‌های دولت پیگیری شد. رئیس‌جمهوری، ۱۵ مهر، با قدردانی از وزارت نفت و کارکنان این صنعت، سرعت‌عمل آن‌ها در بازسازی واحدهای پیچیده صنعتی و تولیدی را ستود؛ تلاشی که به گفته او، ازخودگذشتگی نیروهای فعال در این مجموعه‌ها را نشان می‌داد.

▣ تلاش برای جبران یک‌چهارم ظرفیت ازدست‌رفته گاز

در این میان، بازسازی تأسیسات گازی پارس جنوبی به دلیل سهم این میدان در تأمین گاز کشور، اهمیتی ویژه داشت. حمله به برخی پالایشگاه‌های گازی، حدود یک‌چهارم ظرفیت گاز کشور را از چرخه تولید خارج کرد؛ خسارتی که می‌توانست در آستانه فصل سرد، تأمین گاز بخش‌های مختلف را با دشواری بیشتری روبه‌رو کند.

بااین‌حال، کار برای جبران این آسیب‌ها از همان روزهای نخست آغاز شد. بخشی از ظرفیت ازدست‌رفته، با استفاده از ظرفیت خالی پالایشگاه‌های دیگر جبران شد و حدود ۱۰۰ میلیون مترمکعب در روز به این شیوه به چرخه تأمین بازگشت. هم‌زمان، نیروهای فنی و اجرایی صنعت نفت کار بازسازی تأسیسات آسیب‌دیده را دنبال کردند تا امکان احیای ظرفیت‌های باقی‌مانده نیز فراهم شود.

حمید بورد، سرپرست وزارت نفت، ۲۱ مهر در بازدید از تأسیسات پارس جنوبی، روند تعمیرات اساسی و اجرای طرح‌های بازسازی و توسعه‌ای را بررسی کرد. او با اشاره به پیشرفت فعالیت‌ها، بر ضرورت افزایش سرعت کار و رفع موانع اجرایی تأکید کرد و خواستار آن شد که طرح‌ها با هدف آماده‌سازی تأسیسات برای تأمین مطمئن انرژی در زمستان، طبق برنامه پیش بروند.

در بازدید از پالایشگاه چهارم پارس جنوبی نیز بر ضرورت شتاب‌بخشی به فعالیت‌ها تأکید شد. برگزاری نشست‌های ویژه برای بررسی مسائل هر طرح و پیگیری مستمر مشکلات اجرایی، از اقدام‌هایی بود که برای جلوگیری از توقف کارها در دستور کار قرار گرفت. هدف‌گذاری وزارت نفت این بود که بخش قابل توجهی از ظرفیت آسیب‌دیده تا پایان آذر به چرخه تولید بازگردد.

▣ تأمین منابع؛ پشتوانه پیشبرد عملیات بازسازی

البته پیشبرد چنین حجمی از عملیات بازسازی، تنها به حضور نیروهای فنی و اجرایی وابسته نبود؛ تأمین منابع مالی، کالا و تجهیزات موردنیاز نیز نقشی تعیین‌کننده داشت. از همین رو، در نشست‌های جداگانه با مدیران و فعالان اقتصادی، راهکارهای تأمین مالی و استفاده از ظرفیت بانک‌ها و بخش خصوصی بررسی شد. بورد در این نشست‌ها بر تنوع‌بخشی به روش‌های تأمین مالی و قراردادی تأکید کرد و خواستار آن شد که در صورت نیاز، قراردادها برای تسریع اجرای کار اصلاح شوند و هیچ فرصتی در این مسیر از دست نرود.

پیگیری بازسازی در سطح دولت و مجلس نیز ادامه یافت. بورد ۱۲ آبان در نشست با اعضای کمیسیون انرژی مجلس، از استفاده از منابع بخش خصوصی و تأمین مالی بانکی برای پیشبرد طرح‌های بازسازی خبر داد. در آن مقطع، حدود ۴۰ درصد از ظرفیت ازدست‌رفته ۲۳۰ میلیون مترمکعبی به چرخه تولید بازگشته بود. با تداوم پیگیری‌ها و تأمین منابع موردنیاز، این میزان تا ۲ آذر به ۵۰ درصد رسید.

با وجود این پیشرفت‌ها، مسیر بازسازی همچنان به پیگیری و سرعت بیشتری نیاز داشت. سرپرست وزارت نفت ۲۲ آبان با اشاره به اهمیت راهبردی این عملیات، بر شتاب‌بخشی به بازسازی، به‌ویژه در فازهای ۹ و ۱۰ پارس جنوبی تأکید کرد. او یادآور شد که هم‌زمانی خسارت‌های واردشده به ظرفیت تولید با اوج مصرف زمستانی گاز، ضرورت مدیریت مصرف و استفاده بهینه از منابع موجود را دوچندان می‌کند.

در بازدیدهای میدانی و نشست‌های پیگیری نیز تلاش شد عملیات بازسازی بدون وقفه ادامه یابد. بورد ۲۳ آبان در نشست شورای معاونان وزارت نفت از صدور مجوزهای تأمین مالی بانکی و برنامه‌ریزی برای اجرای برخی فعالیت‌ها در سه شیفت کاری خبر داد. به گفته او، بازسازی پالایشگاه‌هایی که در شرایط عادی ممکن بود حدود چهار سال زمان ببرد، این بار باید در فرصتی چندماهه دنبال شود؛ هدفی دشوار که تحقق آن به هماهنگی همه بخش‌ها و تلاش نیروهای عملیاتی و فنی وابسته است.

▣ پیگیری بازسازی واحدهای پتروشیمی و استمرار سوخت‌رسانی

در کنار تأسیسات گازی، بازسازی واحدهای آسیب‌دیده پتروشیمی نیز در دستور کار وزارت نفت قرار گرفت. بورد بر ضرورت استفاده از همه ظرفیت‌های موجود برای احیای این واحدها تأکید کرده است؛ موضوعی که نشان می‌دهد دامنه بازسازی به تأسیسات تولید گاز محدود نیست و بخش‌های مختلف زنجیره را در بر می‌گیرد.

تأمین سوخت کشور نیز بخش دیگری از این تلاش‌ها بود. در روزهایی که حمله به زیرساخت‌ها می‌توانست نگرانی‌هایی درباره دسترسی مردم به فرآورده‌های نفتی ایجاد کند، استمرار سوخت‌رسانی در سراسر کشور اهمیت ویژه‌ای داشت. بازدید ۱۲ آبان سرپرست وزارت نفت از انبار نفت ری و بررسی روند بازسازی و اجرای طرح‌های مرتبط با سوخت زمستانی، در همین چهارچوب انجام شد. بورد در این بازدید با اشاره به پیشرفت طرح‌ها، ابراز

امیدواری کرد نیاز کشور به بنزین، گازوئیل و گاز در زمستان، همانند سال‌های پیش تأمین شود.

او همچنین با اشاره به اینکه مردم در دوران جنگ کمبود سوخت را احساس نکردند، این موضوع را حاصل تلاش کارکنان صنعت نفت دانست؛ نیروهایی که در بخش‌های مختلف تولید، انتقال، ذخیره‌سازی و توزیع سوخت، استمرار خدمت‌رسانی را دنبال کردند.

▣ کارکنان صنعت نفت؛ روایت ایستادگی در روزهای دشوار

آنچه در این ماه‌ها در تأسیسات گازی، واحدهای پتروشیمی و زیرساخت‌های سوخت‌رسانی جریان داشته است، تنها مجموعه‌ای از پروژه‌های فنی و اجرایی نیست؛ روایت تلاش نیروهایی است که در شرایط دشوار، مسئولیت حفظ جریان تولید و تأمین انرژی را به عهده داشته‌اند. بازسازی تأسیسات آسیب‌دیده، آن هم در زمانی کوتاه و هم‌زمان با ضرورت پاسخ‌گویی به نیاز مصرف‌کنندگان، کاری پیچیده و زمان‌بر است؛ اما پیگیری مستمر، تأمین منابع و حضور کارکنان در میدان، مسیر احیای این زیرساخت‌ها را پیش برده است.

صنعت نفت در این دوره هم‌زمان دو مسئولیت مهم را دنبال کرده است: استمرار تولید و خدمت‌رسانی از سویی و بازسازی آنچه آسیب دیده است از سوی دیگر. در پس هر ظرفیت بازگشته به چرخه تولید و هر تأسیسات آماده بهره‌برداری، تلاش کارکنانی قرار دارد که در روزهای دشوار، میدان کار را ترک نکردند؛ تلاشی که نقش آن در عبور از چالش‌های تأمین انرژی، به‌ویژه در فصل سرد، بیش از هر زمان دیگری آشکار می‌شود.